

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

м. Бібрка, 16 січня, 2020 рік | випуск №191 (268)

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД “ЦЕНТР НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ” БІБРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ІНФОРМУЄ

15 листопада 2019 року в Народному домі м. Бібрки відбулось засідання X-ої сесії Бібрської міської ради VII демократичного скликання, на якому рада підтримала рішення про створення Комунального закладу “Центр надання соціальних послуг” Бібрської міської ради.

У Комунальному закладі створе-

но відділення соціальної допомоги вдома, у якому станом на 03 січня 2020 року на обслуговуванні перебуває 84 самотніх непрацездатних громадян та інвалідів, яких обслуговує 8 соціальних робітників. Колектив працює над підвищенням якості надання соціальних послуг, дотримується принципу вчасного виявлення

осіб, що потребують допомоги, продовжує здійснювати моніторинг і контроль якості та ефективності послуг.

У приміщенні Комунального закладу “Центр надання соціальних послуг” Бібрської міської ради також надає послуги провідний спеціаліст сектору з прийому документів з соціальних допомог.

Оголошення
Звертаємося до Всіх небайдужих жителів Бібрки з проханням допомогти малозабезпеченим сім'ям із дітьми. Це може бути одяг для дітей і дорослих, взуття, іграшки та інші речі.

Приносити речі з 9:00 до 18:00 години до КЗ “Центр надання соціальних послуг” Бібрської місь-

кої ради, який розташований за адресою: площа Національного Відродження, 16 (де є відділення з оформлення субсидій та інших соціальних допо-

Адміністрація КЗ
«Центр надання соціальних послуг»
Бібрської міської ради

ХТО ЗВІЛЬНЯЄТЬСЯ ВІД СПЛАТИ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ

Відповідно до п. 281.1 ст. 281 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) від сплати земельного податку звільняються:

- **інваліди першої і другої групи;**
- **пенсіонери (за віком);**
- **ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;**
- **фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.**

Згідно з п. 281.2 ст. 281 ПКУ звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорій фізичних осіб п. 281.1 ст. 281 ПКУ, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм, а саме:

- для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;

- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах – не більш як 0,25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;

- для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;

- для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;

- для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

Слід зазначити, що до переліку видів земельних ділянок, щодо яких фізичні особи мають право на пільги зі сплати земельного податку, не включено земельні ділянки, що утворилися за рахунок переданих за рішенням відповідної ради земельних часток (паїв).

Пунктом 281.4 ст. 281 ПКУ визначено, якщо фізична особа має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання,

то до 1 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самотійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

До відома! Для отримання пільги щодо сплати земельного податку фізична особа має подати до органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки до 30.04. поточного року заяву про надання пільги та документи, що посвідчують право такої особи на пільгу (паспорт, посвідчення ветерана війни тощо).

Відділ архітектури, містобудування,
земельних відносин та інфраструктури виконавчого комітету
Бібрської міської ради

ПРО СЕЛО МОСТИЦЕ

Мостище. Є таке невеличке село на Бібреччині на шляху зі Стрілок на Підгородище, Романів. Розташоване на перевалі Гологірського хребта, що ділить басейни Балтійського (ріка західний Буг-Вісла) та Чорного (басейн р.Дністер) морів. Звідки взялася така назва населеного пункту? Перше, що спадає на думку – назва Мостище походить від «моста», очевидно, великого, протяжного. На Львівщині подібну топоніміку зустрічаємо на заході (Мостиська на березі річок Січна, Вишня – притоки р.Сян), північніше Львова (Великі Мости на річці Рага – притоці Західного Бугу). Є невеличкі Мости біля Монастирця Городоцького району, Мостки (Містки) біля Пустомит на р. Бартатівка, Княжий Міст біля Судової Вишні. Мостище є і в сусідній Івано-Франківській області, де річка Фурнілів впадає в річку Кропивник і далі – Дністер, Мостище – колишнє село, тепер історична місцевість у Гостомелі на правому березі річки Ірпінь, в Козелецькому районі Чернігівської області на р. Трубежі (первісна назва Мостова Слобода). Мостиська, Мостки, Княжий Міст придністровські Мостища розкинулись в колись болотистій місцевості, отже, могли мати і мости, і мостики і, навіть великі «мостиська». Але в бібречському Мостищі не те що річки, навіть потічка чи заболоченого видолінку немає, через які могли б перекидатися не те що мости-мостища, навіть місточки – розташовані на пагорбку, властиво – на гребені вододільного хребта. Отож самого географічного пояснення тут немає.

Назви багатьох населених пунктів мають своє давнє історичне коріння.

У Вікіпедії, як і в енциклопедичному виданні «Істрія міст і сіл Української РСР», чомусь місця для опільського Мостища не знайшлося. Розташоване поруч Мостищ с.Підгородище – підгороддя тодішнього княжого міста Звенигорода. До сьогодні збереглися залишки двох давньоруських городищ XI-XII століть, з XII століття в околицях був монастир Святого Онуфрія. Сам же Звенигород, що за декілька кілометрів на північ від Мостища, відомий у літописах з початку 2-го тисячоліття; розташована поруч Бібрка згадується від 2011 р., де «на ріці Боберка відбулася січа велика». Навколишні села Волове, Стрілки, Підгородище згадуються у судових актах XV ст. Отож, місцевість не була ні людсьма, ні «Богом забута».

Міста й менші поселення історично виникли на торгових шляхах. Найзручнішими були, безперечно, водні. Не відомо про якісь «биті шляхи» між містами на теренах Русі 9-13 ст.: не володіли гужовим транспортом ні вікінги-варяги, ні русичі, за відсутності доріг не міг бути популярним і в купців-«греків». Найвідомішим у Східній Європі став водний дніпровсь-

кий шлях «з варяг у греки» (виник наприкінці IX – на початку X століття, занепадав після руйнування Константинополя хрестоносцями в 1204 році). Згадки про цей торговий шлях є у творі візантійського імператора Константина VII Багрянородного «De administrando imperio» («Про управління імперією»; складений у 943–953 рр). Вздовж нього у басейні Дніпра були Смоленськ (863), Київ (2-а пол. V ст. – 1-а пол. VI ст.), Вишгород (946), Переяслав (907), Десни – Чернігів (907).

З сучасної технічної точки торгові шляхи в той час з північно-східної до південно-східної Європи могли бути лише водними: гужовим транспортом не володіли ні вікінги-варяги, ні русичі, не був він популярним і в купців-«греків». Не відомо про якісь «биті шляхи» між містами на теренах Русі 9-11 ст. ст., та й міст тих було обмаль. Отож основним шляхом пересування на великі віддалі що купців, що воїв, що княжих делегацій могли бути водні артерії, а засобами – місткі човни-лоді: у скандинавів «кнорри» і «шнекери», у русичів – одnodеревки-довбанки (вміщали до 30-40 людей). Проблемним було перемістити човни з краєм з басейну Балтійського моря до витоків чи Дніпра або Десни. Доводилось долати суходіл Валдайської височини волоком або перепаковуватися на «дніпровські» плавзасоби (7-15 км).

Існує небезпідставна версія щодо іншого (інших), крім дніпровського, «шляху з варяг у греки» – західного: з Вісли до Західного Бугу чи Сяну і далі в басейн Дністра. Був і шлях, що сполучав обидва на шляху до Великої Моравії: з Прип'яті, Стира через (попри) літописне місто Плісенськ (відоме у VII-VIII – XII ст.) між Бродами (1084) й Буськом (1097) на Західному Бузі. У верхів'ях приток Бугу (Полтва) знаходиться і княже місто Звенигород.

Басейн «балтійського» Західного Бугу і «понтійського» Дністра розділений вододілом Розточчя Гологірської гряди. Отож мусили існувати якісь переходи суходолом. Якщо глянути на карту Львівщини, то з верхів'я і приток Західного Бугу більш-менш доступними переходами до Дністра через Гологірський хребет є перевали до витоків р. Гнилої Липи (с.Затемне) і р.Боберки (Мостище). Перевал в с.Затемне з боку Звенигорода (Полтви) є доволі крутим, а схил до потоку Білий і далі до р. Гнила Липа – хоч і пологим, але зтяжним. Ідеальним для переходу «сушею» виглядає перевал у с.Мостище – найнижчий у Гологірсько-Розточській гряді, з пологими і короткими схилами як з боку р. Полтви, так і р. Боберки. Тому напрошується припущення, що західний водний шлях «з варяг у греки» на теренах сучасної Львівщини мав пролягати до Буська, звідти Полтвою

до Звенигорода і під Мостище, далі волоком (кількасот метрів) до Боберки і вниз за течією через Ходорів (1394) до Дністра вище Галича (899). Слід мати на увазі, що неподалік Ходорова (с. Стільсько) у IX–XI ст. знаходилося величезне (250 га) поселення – столиця білих хорватів.

З огляду на «повноводність» теперішніх річок і потічків таке бачення водного шляху виглядає неправдоподібним: у верхів'ях майже не видно ні Полтви з притоками, ні Боберки. Але, і це поза сумнівом, що і Звенигород, і Бібрка були ніби островами поміж озер-боліт, сполучених річищами. Про це свідчать і назви сіл навколо Звенигорода: Водники (Відники, 1437), Шоломия (Шолом-мити) (Шоломинь, 1486). На озерах і болотах на р.Боберці були княжі боброві лови. Старожили пам'ятають ще повноводну Боберку; ще зовсім недавно, в 1970-х рр. минулого століття, Дністром у Галичі і вище плавали баржі, буксири, рибацькі баркаси...

Зі сказаного напрошується висновок, що в Мостищах був волок для лодій, і цей волок мав бути мощеним, скоріше всього – колодами; і перетягали ці лодії волами, яких для цього тримали у сусідньому селі Воловому (Волоковому?). І назва села не від якогось величезного моста-мостища, а від мощеного волоку на торговому шляху «з варяг у греки». Саме цьому торговому шляху і мощеному перевалу завдячує місто Бібрка своєю появою, саме на цьому шляху із Звенигорода до Галича й могла відбутися літописна «січа велика» на річці Боберці у 1211 році.

PS. Два «варязькі» шляхи – Дніпровський і Бузький, могли з'єднуватися по лінії Броди – Буськ. Це – два, одні з найдавніших в Київській Русі міста. Своєю появою і розвитком, завдячують, очевидно цьому шляху. Між ними, між Стиром, притокою Прип'яті, і Західним Бугом, притокою Вісли, дещо на схід від Олеська проходить невисокий болотистий вододіл між Чорним і Балтійським морями. Про можливість проходження торгових шляхів зі Стира до Західного Бугу можуть свідчити сама назва міста (Броди), його давнє походження (перша писемна згадка датована 1084 роком), назва ближнього села Гаї Старобрудські. Цікавою є назва іншого села, що за 9 км від Бродів – Суховоля на берегах річки Суховілки (басейн річки Стир). На старих австрійських картах село позначене як Суха Воля, а річка – Suchowolka (Суховолка – Сухий волок?) Можливо, що саме у верхів'ях Суховілки біля Сухого Волока в часи Київської Русі й був той «сухий волок» зі Стира попри Олесько й Плісенськ до Західного Бугу і торгово-портового Буська?

А.Л. Федущак

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО БІБРСЬКОЇ РАЙОННОЇ ЛІКАРНІ

9 січня в Бібрську міську раду та Великоглибовицького старостинського округу, Іван Самофал, член виконкому, Олег Дуда – голова ГО «Українське лікарське товариство», В'ячеслав Верес – заслужений лікар України, головний спеціаліст Львівської обласної організації професійної спілки працівників охорони здоров'я України, Володимир Охримович – член правління ГО «Спортивний

клуб «ЗАХІД м. Бібрка»).

Адміністрація лікарні зробила вибір залишатися структурним підрозділом Перемишлянської ЦРЛ і висловила думку про недоцільність створення КНП «Бібрська міська лікарня» і проведення конкурсу на зайняття посади директора КНП «Бібрська міська лікарня».

з у А
Курча
09.01.2020

УКРАЇНА
МІНІСТРЕСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БІБРСЬКА РАЙОННА ЛІКАРНЯ

Україна, 81220 м.Бібрка, вул.Галицька, 144 тел. (факс) : (263) 4-31-64

08.01.2020 № 01-04/02

На _____

Голові конкурсної комісії з вибором директора
КНП «Бібрська міська лікарня» Бібрської міської ради
п. А. Дацко

Адміністрація Бібрської районної лікарні повідомляє Вас, що Бібрська районна лікарня є структурним підрозділом Перемишлянської ЦРЛ та є комунальною власністю Перемишлянської районної ради . До закінчення 2020 року Бібрська РЛ буде перебувати на балансі Перемишлянської ЦРЛ, відповідно їхні ліцензії на медичну практику, обігу та використання наркотичних препаратів, рентгенологічну діяльність будуть чинні і для Бібрської РЛ. Договір на 2020 рік з НСЗУ буде підписувати Перемишлянська ЦРЛ на відділення Перемишлянської та Бібрської лікарень. Тому вважаємо, у зв'язку з перебуванням приміщень у власності Перемишлянської районної ради найближчим часом недоцільно створювати КНП «Бібрська міська лікарня» Бібрської міської ради та проводити конкурс Директора цієї лікарні.

Головний лікар

I.M. Курч

7

Готельний палацово-парковий комплекс Edem Resort Medical & SPA запрошує мешканців Бібреччини взяти участь у святкуванні Водохреща на озері на території комплексу. Служба Божа розпочнеться о 13-й годині 19 січня. Після Богослужіння всі охочі зможуть пірнути в Йорданську воду.

ФОТОФАКТ

Після різдвяного концерту духового оркестру Львівської духовної семінарії у церкві Святих апостолів Петра і Павла села Шпильчини (парох—о. Олег Дутка)

Дорогі мої випускники Бібрської СШ 1977 року!

Вітаю Вас із 60-річчям! Бажаю всім радісного і здорового довголіття!

Приємно згадати наші дружні спілкування з литовськими та ульяновськими школярами, красу та велич карпатського краю, його митців. Ці багаті спогади надихають Вас на творчість. До 800-річчя рідного міста Надія Філь-Волос відгукнулася поетичними рядками:

Мина вже 35, а ніби вчора
Ми школи рідної залишили поріг.
Хто – в Штатах, хто – в іспанських горах.
Не перелічити наших всіх доріг.

І так нам радо бачити і знати,
Що Бібрка – наш маленький отчий край –
Живе, працює й береже, як мати,
Історію, традиції звичай.

Спасибі школі, вчителям, громаді
За їх великий невимовний труд.
І хоч живу в далекій я Канаді,
Моя душа, однак, завжди лиш тут.
Спасибі Вам за співпрацю.

З повагою і любов'ю – Марія Сидоренко, вчителька української мови і літератури, класний керівник 10-А класу. 15.01.2020р.

Шановні батьки вихованців ДНЗ «Сонечко» м. Бібрка
У зв'язку з переходом ДНЗ «Сонечко» у м. Бібрка в підпорядкування відділу освіти Виконавчого комітету Бібрської міської ради та зміною реквізитів рахунків на нові рахунки (IBAN) у 2020 році, просимо Вас **НЕ ОПЛАЧУВАТИ** батьківську плату за садок по квитанціях 2019 року.

Втрачену картку водія цифрового тахографа UAD0000031136000 на прізвище Керницький Степан Євгенович **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ**,

Керницький Степан Євгенович

ДО УВАГИ ВІР'ЯН

Розклад служб у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки:

П'ятниця, 17.01

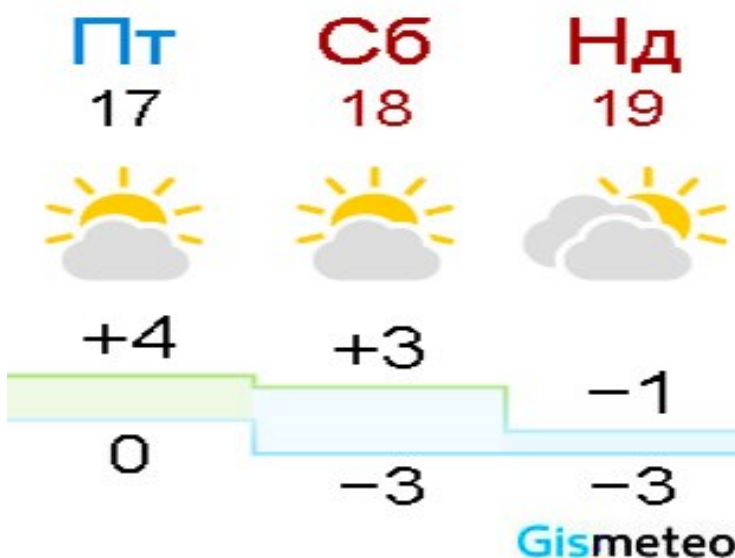
- 06:30 Царські Часи
- 08:00 Свята Літургія за упокій (замість суботи)

Субота, 18.01

- 08:00 Вечірня з літургією; велике Йорданське водосвяття
- 21:00 Велике повечір'я

Неділя, 19.01 (Богоявлення Господнє)

- 06:00 Утреня; Свята Літургія; велике Йорданське водосвяття
- 09:30 Свята Літургія

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:
Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання
Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>